

dog udtale, at der derved er lagt mig Vanskeligheder i Vejen for at komme igennem i det følgende Finansaar. Forholdet er jo dette, at Patentkommissionens Arbejde vokser, og at dens Medlemmer og Medhjælp maa være Tødt, hvis Dygtighed er hævet over enhver Tvivl; det er derfor ikke billigt at administrere her. Naar jeg nu bøjer mig for denne Medsættelse og ser at klare mig saa godt jeg kan, er det altsaa ikke, fordi jeg bøjer mig for det Princip, der ligger bag ved Nægtelsen; jeg maa forbeholde mig til næste Finansaar at gentage denne lille Bevilling, rimeligvis med et endnu større Beløb end i Aar.

Endelig skal jeg kun henvise til, at der til Alderdomsunderstøttelsen er opført 2 Millioner. Ved Forhandlingen om Forslag til Lov om Bidrag til Kommunerne havde jeg forleden Dag Lejlighed til at udtale for det høje Ting, at naar der her staar 2 Millioner, var det i Overensstemmelse med Lovens Ord, nemlig Alderdomsunderstøttelseslovens § 9, men saaledes som Bestemmelsen i øvrigt er i Alderdomsunderstøttelsesloven, anser Ministeriet sig ikke for berettiget til at bruge denne Bevilling, for saa vidt det gælder Refusion af Kommunernes Udgifter i 1894 med mere end 1 Million. Derfor er der paa det Forslag, jeg omtalte, søgt en Bevilling paa 600,000 Kr. til Refusion af Udgifterne i 1894 foruden den Million, jeg har omtalt, hvorved man naar op til at kunne refundere Kommunerne omtrent Halvdelen af deres Udgifter.

P. G. C. Jensen: Den Klage, der Aar efter Aar har lybt fra Landstingets Side over, at Finansloovforslaget kom saa sent op til os, kan heller ikke denne Gang holdes tilbage. Det er først den 16de Marts, 14 Dage før Finansaarets Udløb, at Finansloven gøres færdig i Folketinget og sendes paa Vej op til os. 2den Behandling i Folketinget endte dog den 22de Januar, tror jeg, og der var vistnok god Grund til at vente, at 3dje Behandling ikke skulde have trukket saa længe ud, at den kostbare Tid skulde tages fra os. Det er imidlertid sket, og jeg tror nok, at det staar i nogen Forbindelse med den uheldige Arbejdsmaade, man er kommen ind paa, nemlig at opsætte til 3dje Behandling Afgørelsen af en hel Mængde Spørgsmaal, som burde afgøres tidligere. Da det forholder sig saaledes, vil jeg gerne udtale, at man burde dog ikke ad den Vej og af de nævnte Grunde gøre det vanskeligt for Landstinget at komme til at faa en saadan Indflydelse paa Finanslovens Enkeltheder, som tilkommer dette Ting og

i det hele at kunne gøre sig saaledes bekendt med Finansloven, som der er Grund til at forlange, at dette Ting skal have Lejlighed til. Jeg tør vel nemlig ikke tro, at Anledningen eller Motivet til, at man faar Finansloven saa sent sendt herop, skulde være den, at man vil gøre Landstinget en Kompliment for den store Værdighed til at sætte sig ind i Sagerne, som man maa forudsætte hos det. Man fristes til at tro, at det forholder sig saa, naar det forlanges, at Landstinget paa 14 Dage skal kunne gøre en saa stor og vigtig Sag færdig.

Naar jeg nu ser paa Finansloovforslaget, som det foreligger, uden at have haft Tid og Lejlighed til at kunne fordybe mig i Enkelthederne, maa jeg dog udtale, at jeg for mit Bedkommende har det Indtryk, at Finansloovforslaget i det hele, gennemgaaende, er af en saadan Værdighed, at Landstinget kan være tilfreds dermed; jeg siger altsaa: gennemgaaende, i det hele og store. Jeg er ikke i Tvivl om, at en væsentlig Del af Væren for, at det forholder sig saaledes, tilkommer Regeringen. Det er jo nemlig saa, at Regeringens Ledelse har den største Indflydelse paa, hvorledes Finansloven føres igennem Folketinget; men fremfor alt tror jeg, at det bør paastannes ogsaa fra dette Tings Side, at Regeringen ved at forelægge Finansloovforslaget i den Skikkelse, hvori det er blevet forelagt for Folketinget, og ogsaa ved sin Stilling under Forhandlingerne, har gjort det muligt at bringe det til et dog saa taaleligt tilfredsstillende Forslag som det foreliggende. Det maa regnes Regeringen til Væren, at den har forstaaet at bringe det frem, som den har faaet frem, medens den paa den anden Side vistnok ikke uden Resignation paa adskillige Punkter har maattet laaa af paa sine Fordringer under skønsomt Hensyn til Vigtigheden af at faa et godt og taaleligt Samarbejde mellem Tingene. — Imidlertid maa jeg jo ogsaa erkende, at de forhandlende Medlemmer af det andet Ting have vist en saadan Smødekomen over for de Grundsaetninger, som den højtærede Regering har gjort gældende, og vistnok ogsaa — det tør jeg dog antage — i deres stille Sind have taget et saadant Hensyn til, hvad Landstinget kunde acceptere, at man ogsaa dermed kan være tilfreds og maa sige, at en stor Del af Grunden til, at der foreligger et Forslag som det, der foreligger, ogsaa maa søges deri.

Fra de ærede Ministres Side er der fremsat en Del Oplysninger, Vejledning og Overstgter. Jeg for mit Bedkommende kunde have Øyst til at nævne for det høje